

Tijdens de internationale assemblee in Maart 2012 van *The Lord's New Church which is Nova Hierosolyma*, luisterden de aanwezigen naar voordrachten van verschillende sprekers, waaronder Alex Zikic uit Servië.

De vertaling van zijn presentatie, getiteld: *Hell = Heaven Upside Down*, vindt u hieronder.

De hel = de hemel op z'n kop.

door Ds. Alex Zikic.

De hemel is eeuwige gelukzaligheid en de hel is eeuwige armzaligheid; degenen die kwaad doen gaan naar de hel en degenen die goed doen gaan naar de hemel.

Hoe zien de mensen in deze wereld de hel?

Er zijn talloze visies, maar uiteindelijk vormen ze allemaal twee basisideeën. De een ziet de hel als een plaats van voortdurende kwelling voor degenen die dat verdienen, een soort eeuwige gevangenis of een afschuwelijk concentratiekamp voor de misdadig gestoorden, waarover satan en zijn duivels heerst en waar straffen nooit eindigen. De ander ziet het als een plaats van absolute vrijheid, waar iedereen uiteindelijk kan doen wat hij wil – een soort eeuwige speeltuin voor de bozen – en ook overheerst door satan en zijn duivels. Dit zijn natuurlijk vereenvoudigde zienswijzen. In een tweede gedenkwaardigheid (Ware Christelijke Religie 160) lezen we over twaalf verschillende meningen van geesten die net in de andere wereld zijn aangekomen.

Swedenborg ging door de geestenwereld vergezeld door engelen, toen zij een massa nieuwkomers bemerkten die nog niet wisten dat zij overleden waren en dachten dat ze nog steeds in de wereld waren. Dit betekent dat zij nog steeds in hun uiterlijk leven waren en hun gedachten waren dezelfde als in de wereld. Swedenborg en de engelen vroegen hun over 'hun ideeën over de hemel en de hel' en hierna volgen voorbeelden van de antwoorden die zij kregen:

- Allen die een deugdzaam leven leiden gaan naar de hemel; de hel is een fabel en uitgedokterd door de geestelijkheid om de mens bang te maken een boos leven te leiden.
- Er is een hemel en een hel en God bestuurt de hemel en de duivel heerst over de hel; wat de een kwaad noemt, noemt de ander goed.
- Als iedereen na de dood verder leeft, waarom is er dan niemand uit zo'n grote menigte, teruggekomen.
- Wanneer iemand doodgaat, wordt hij òf een geest en verstrooid òf is zoals een ademtocht of een windvlaag.

- Op de dag van het laatste oordeel zullen allen terugkeren in hun lichaam.
- Er is niet zoiets als een opstanding.
- Het wordt ontkent dat dieren na de dood leven, daarom zal de mens dat ook niet doen; wat is de mens anders dan een dier.
- Er is geen hel, want God is almachtig en in staat iedereen te behouden.
- God is niet alleen almachtig, Hij is ook genadig; als iemand in het eeuwige vuur terecht komt, kan Hij niet anders dan hem eruit halen en oprichten.
- Er is geen hel, omdat God Zijn Zoon heeft gezonden, die geboet heeft voor de zonden van de hele wereld en die heeft weggenomen.
- Uitverkiezing (voor behoud) ligt in de wil van de Almachtige, en in Zijn oordeel ten aanzien van degenen die dit waardig zijn (door een priester beweerd).
- Niemand weet ook maar iets over de hemel en de hel; door de verbeelding dat ze bestaan, worden het gemoed van de gewone mens door een onzichtbare band gebonden aan de wetten en aan hun leiders (beweerd door een politicus).

Over deze valsheden zouden deze twaalf personen waarschijnlijk tot de laatste druppel van hun kracht willen debatteren. Dit is een uitstekend voorbeeld van wat er is bedoeld in het Woord door 'het knarsen van de tanden' in de hellen. Volgens 'Hemel en Hel' is het knarsen van de tanden niets anders dan 'het voortdurende debatteren en strijden met elkaar over valsheden, omdat iedereen vecht voor zijn eigen valsheden en die waarheden noemt.' Zoals er orde en harmonie van verscheidenheid van goedheden in de hemel is, zo is er ook wanorde en disharmonie van de verscheidenheid van het kwaad in de hel. Zoals engelen in de hemel denken, willen en handelen vanuit liefde voor de Heer en liefde voor de naaste (vanuit hun goede), zo denken, willen en handelen boze geesten vanuit de eigenliefde en de liefde van de overheersing (vanuit hun kwade). Met andere woorden, vanuit het kwade zelf en alle dingen die in dat kwaad liggen.

We lezen in Hemel en Hel (nr. 577):

In dezelfde graad waarin engelen wijsheid hebben en intelligentie, hebben duivelse geesten boosaardigheid en sluwheid; want de zaak is hetzelfde, omdat de geest van de mens, eenmaal los van het lichaam in zijn eigen goede of boze is – zoals een engelgeest in zijn goede en een duivelse geest in zijn kwaad. Elke geest is zijn eigen goede of zijn eigen kwaad omdat hij zijn eigen liefde is.

De wijsheid van de engelen is precies het tegenovergestelde van 'het knarsen van de tanden'. Dit zoekt voortdurend naar punten van overeenkomst en streeft naar eenstemmigheid met de bedoeling om een goed resultaat te behalen; het doel is een nuttige waarheid. Engelen zijn blij om van elkaar iets te leren, omdat ze weten dat niets uit henzelf is, maar alles van de Heer. Zij verheugen zich om een middel te zijn voor het geluk van elkaar. In de hel bestaat er geen toestand van werkelijke blijheid.

Mensen zien de hel zelden als een plaats van ellende en wanhoop, onvervulde haat en kilheid, boosheid en hulpeloosheid: een plaats van wezenlijke droefenis. Maar zelfs nog zeldener, denken ze aan de hel dat die niet een bepaalde plaats is – zelfs als schijnt het misschien zo te lijken – maar een toestand waarin diegenen die kwaad hebben gekozen, blijven, mogelijk tot in eeuwigheid, na de dood. Hun keuze is niet opgedrongen door de Heer, maar is het resultaat van de vrije wil van iemand. De heer beloont goede mensen niet met ze naar de hemel te zenden, noch veroordeelt hij slechte mensen door ze in de hel te werpen. Het ligt in Zijn eeuwige genade om beide poorten altijd open te houden voor de menselijke keuze.

Volgens de Hemelse Leer is de hel het tegenovergestelde van de hemel. Met andere woorden, men zou het kunnen beschrijven als de hemel op z'n kop. Dit is precies hoe de engelen een boze geest zagen die het was toegestaan om door het hemelse licht aangeraakt te worden. Daar het laagste, waarmee de voeten corresponderen, door hem wordt beschouwd als het hoogste, is er een strikte omdraaiing van de orde en zijn voeten verschijnen boven zijn hoofd. Dit is een nuttig voorbeeld waardoor de hemel en de hel begrepen kunnen worden in relatie tot elkaar.

In 'Hemel en Hel' wordt gezegd dat de betrekking tussen de hemel en de hel en van de hel tot de hemel is als de relatie tussen twee tegengestelden die wederzijds tegen elkaar handelen. Het resultaat van voortdurende actie en reactie van de hemel en de hel is evenwicht. Het is het evenwicht van het valse tegen het ware en het kwaad tegen het goede. Daar het valse en het kwaad, zowel als het ware en goede, niet buiten ons zijn, maar binnen in ons, kan gezegd worden dat een mens, gedurende de tijd

dat hij in dit leven is, een levend evenwicht is tussen hemel en hel. Deze interactie zuigt alle kracht uit de hemel en de hel. Daar ze beide van gelijke kracht zijn [in de mens] – hetgeen de betekenis is van evenwicht – moeten ze in betrekking tot elkaar machteloos, statisch en levenloos zijn. In zo'n geval is het de kracht van een derde dat ze in beweging zet en ze, zagezegd, doet werken. Deze kracht is de kracht van de Heer, de enige werkelijke kracht die er is. Dit is volgens Hemel en Hel blz. 537, de echte verklaring waarom niet alleen de hemel, maar zowel de hemel als de hel geregeerd moeten worden door de Heer:

Opdat alles en elk ding in zijn evenwicht wordt gehouden, is het noodzakelijk dat Hij die de ene kant regeert ook de andere kant regeert; want als deze zelfde Heer de opstanden van de hellen beteugelt en de waanzinnigheden daar niet onder controle houdt, zou het evenwicht en alle andere dingen ermee vergaan.

In het bijzonder, zoals we in Hemel en Hel lezen nr. 543, regeert de Heer de hellen door middel van engelen, aan wie het gegeven is in de hellen te schouwen en de waanzinnigheden en verwarringen onder controle te houden. Dit maakt onder andere duidelijk dat de kracht van het Goddelijk goede oneindig groter is dan de kracht van het kwaad en kan daarom de hellen onderwerpen. In het algemeen worden allen in de hel geregeerd door hun eigen angsten. Zelfs in deze wereld zijn liefde en angst tegenovergesteld aan elkaar; het is hetzelfde in de andere wereld. Evenals angsten die in de wereld zijn ingeplant en nog aanwezig zijn in degenen in de hel niet voldoende zijn [om te beteugelen] en ook geleidelijk verdwijnen, worden ze geregeerd door de angst voor straffen. De straffen in de hel zijn in overeenkomst met de boosheden. En de angst voor straf is 'het enige middel om de woestheid en de woede van degenen in de hel in te tomen'.

We lezen verder in Hemel en Hel nr. 537, dat juist dit evenwicht ervoor zorgt dat iemand kan denken en willen

in vrijheid. Iedereen is vrij om het kwaad en het valse te kiezen en dit op te nemen uit de hel, net zo goed als het goede en ware uit de hemel. Deze keuze wordt uiteindelijk in de geestenwereld gemaakt, tijdens onze voorbereiding voor de eeuwige staten van de hemel of de hel erna. Hierna volgt een korte samenvatting van deze voorbereiding.

Iedereen, ongeacht hoe goed of kwaad hij in zijn aardse leven is geweest, wordt als hij wakker wordt in het andere leven ontvangen door engelen. Zij spreken met hem op een op een troostrijke en vriendelijke wijze over de hemel en het leven van de engelen en geven hem onder-richt over de betekenis van goed en kwaad. In een gelijksoortige situatie in deze wereld, wanneer twee goede mensen werkelijk van nut voor zo'n persoon willen zijn, zal een boosaardig mens voorwenden dat hij gelooft wat zij zeggen en in dezelfde wijze denken, om hun vertrouwen te misbruiken en er enig voordeel voor hemzelf uit te halen. Met engelen zijn deze manipulaties onmogelijk. In de geestenwereld kan iemand die op weg is naar de hemel of de hel niet het ene denken en zeggen en in zijn hart het ander geloven, hetgeen precies het tegenovergestelde is. Het enige wat een boos mens kan doen is handelen volgens de ontkenning in zijn hart, hetgeen hem onvermijdelijk doet wensen weg te vluchten van de engelen. Daar de engelen dit kunnen opmerken, verlaten zij hem. Na enige tijd verbindt hij zich met degenen die een soortgelijke houding hebben en verwijderd hij zich van de Heer naar de hel toe. Hoewel de Heer iedereen wil behouden en middelen verschaft en de vermogens om ieder mens te behouden, stort de mens zichzelf door zijn vrijheid in de hel. Het is door de liefde en genade van de Heer dat, voordat iemand die voor het kwaad kiest en naar de hel gaat, al het goede van hem wordt verwijderd. Daar de heersende wens van de hel is om wreed alles te vernietigen wat goed en waar is, en als ook maar het minste spoor van iets goeds bij hem was overgebleven, zouden de boze geesten in de hel dit onmiddellijk herkennen en hem aanvallen en hem in stukken scheuren.

In tegenstelling tot iemands keuze voor de hemel, wat zijn oorzaak vindt in zijn liefde voor de Heer en de liefde voor de naaste, is iemands keuze voor de hel bepaald door zijn lust. Zoals wordt gezegd in Hemel en Hel nr. 574, ademt elke hel een sfeer uit van de lusten van degenen die daar zijn. Wanneer degene die in dezelfde lust is zo'n sfeer bemerkt, brengt die in hem aantrekking en verrukking teweeg, want welke lusten iemand ook najaagt, ze geven hem verrukking. Deze lust, wat de brandende liefde voor het kwaad is, trekt hem naar de hel 'halsoverkop, met het hoofd naar beneden en de voeten omhoog'. Met andere woorden, zo'n lust is onweerstaanbaar. Wanneer een geest zichzelf naar de hel keert, weet hij niet altijd welke soort kwelling daar bestaat,

maar zelfs al zou hij het weten, dan zou hij toch dezelfde keus maken.

We lezen in Hemel en Hel nr. 574:

Niemand in de geestelijke wereld kan zijn lust bedwingen, omdat zijn lust behoort tot zijn liefde, en zijn liefde behoort tot zijn wil, en zijn wil behoort tot zijn natuur en allen daar handelen volgens hun natuur.

In een gedenkwaardigheid nr. 10 (Ware Christelijke Religie 77), lezen we over de natuur van sommige satans, die zodanig is dat zij geloven en beweren dat alles, inclusief God, een illusie is en niet werkelijk kan bestaan, tenzij het kan worden waargenomen door de vijf zinnen. Hun enige geloof is in de natuur en volgens hen is 'God slechts een woord, tenzij de natuur wordt bedoeld'. Hun werd toegestaan, omdat ze zo'n wens uitten, om geleid te worden door engelen. In plaats van bij te dragen aan 'het knarsen van de tanden' – wat ook niet mogelijk zou zijn geweest daar engelen alleen spreken vanuit waarheden, en nooit uit valsheden – toonden de engelen hun de schoonheid van de hemel en vertelden hun dat 'deze dingen in de hemel zijn omdat alle mensen daar in God geloven'. Toen toonden ze aan hen de lelijkheid en de ellende van de hel en zeiden dat dit zo was omdat de inwoners van de hel in de natuur geloofden. Eerst waren de satans overtuigd dat God de natuur had geschapen, maar 'naarmate ze afdaalden keerde de liefde voor het kwaad terug en die sloot hun inzicht van boven af'.

Wanneer iemand doodgaat, neemt de mens zijn leven mee naar de andere wereld. Door zijn leven in deze wereld wordt zijn keuze bepaald van leven of dood. Zijn keuze van de hel, net zo goed als de keuze van een goede geest voor de hemel is definitief, beslissend en eeuwig. De een wordt opgeheven in de hemel, de ander wordt ondergedompeld in duisternis.

Allen die in de hel zijn, volgens Hemel en Hel nr. 544 zijn, net als degenen die in de hemel zijn, van het menselijk ras. Eenieder, onder de enorme menigte van degenen die naar de hel zijn gegaan, vanaf het begin van de schepping tot aan deze tijd toe, is 'een duivel van zo'n natuur als hij was in de tegenstelling tot het Goddelijke, toen hij in de wereld leefde.

